

2¹ ובשנת שתים למלכות נבכדנצר חלם נבכדנצר חלמות
ותתפעם רוחו
ושנתו נהיתה עליו:

2 ויאמר המלך
לקרא לחרטמים ולאשפים ולמכשפים ולפושדים
לחגיד למלך חלמתיו
ויבאו
ויעמדו לפני המלך:
3 ויאמר להם המלך
חלום חלמתי
ותפעם רוחי
לדעת את-החלום:

4 ויכבדו הפושדים למלך ארמית
מלכא לעלמין חיי
אמר חלמא קלעבדוך קלעבדוך
ופשרא נחוא:
5 ענה מלכא
ואמר קלכשדאי קלכשדאי
מלתא מני אזדא
הן לא תהודעונני חלמא ופשרה
חדמין תתעבדון
ובתיכון נולי יתשמון:
6 והן חלמא ופשרה תתחון
מתנן ונבזזה ויקר שגיא תקבלון מן-קדמי
להן חלמא ופשרה החוני:
7 ענו תניגות ואמרין
מלכא חלמא יאמר לעבדוהי
ופשרה נחחנה:
8 ענה מלכא ואמר
מן-יציב ידע אנה
די עדנא אנתון זבנין
כל-קבל די חזיתון
די אזדא מני מלתא:
9 די הן-חלמא לא תהודענני
תתח-היא תתכון
ומלה כדבה ושחיתה קחזמנתון קחזמנתון למאמר קדמי
עד די עדנא ישתנא
להן חלמא אמרו לי
ואנדע
די פשרה תתחונני:

rel
rel
rel
rel

temp

10 ענו קכשדאי קכשדאי קדם-מלכא ואמרין
לא-איתי אנש על-יבשתא

די מלך מלפא יוכל להחזיק
פל-קבל די פל-מלך רב ושלט מלך כדנה לא שאל
לכל-חרטם ואשף וכשדי:

- 11 ומלתא די-מלפא שאל יקירא
ואחרן לא איתי די יחונה קדם
מלפא להן אלהין די מדרהון
עם-בשרא לא איתוהי:
12 פל-קבל דנה מלפא בנס וקצר
שגיא ואמר להובדה לכל חבימי
בבל:
13 ודתא נפקת וחבימיא מתקטלין
ובעו דניאל וחברוהי להתקטלה: ה
14 באדין דניאל חתיב עטא וטעם
לאריוף רב-טבחיא די מלפא די
נפק לקטלה לחבימי בבל:
15 ענה ואמר לאריוף שליטא
די-מלפא על-מה דתא מהחצפה מן-קדם
מלפא אדין מלתא חודע אריוף
לדניאל:
16 ודניאל על ובעה מן-מלפא די זמן
ינתן-לה ופשרא להחזיק
למלפא: ה
17 אדין דניאל לביתה אזל
ולחנניה מישאל ועזריה חברוהי
מלתא חודע:
18 ורחמין למבעא מן-קדם אלה
שמיא על-רזה דנה די לא יהבון
דניאל וחברוהי עם-שאר חבימי בבל:
19 אדין לדניאל בחזא די-ליליא
רזה גלי אדין דניאל ברך
לאלה שמיא:
20 ענה דניאל ואמר להוא שמה
די-אלהא מברך מן-עלמא
ועד-עלמא די חכמתא וגבורתא די
לה-היא:
21 והוא מהשנא עדניא וזמניא
מהעדה מלכין ומחקים מלכין יחב
חכמתא לחבימין ומנדעא לידעי
בינה:
22 הוא גלא עמיקתא ומסתרתא ידע מה
בשוכא קונדירא קונדורא עמה
שרא:
23 לך | אלה אבדתי מהורא ומשבח

אָנה די חֲכָמָתָא וּגְבוּרָתָא יְהִיבָת
לִי וְכַעַן הוֹדַעְתָּנִי דִּי־בְעִינָא
מִנָּךְ דִּי־מַלְת מַלְכָא הוֹדַעְתָּנָא:
²⁴ כָּל־קָבֵל דְּנָה דְּנִיָּאל עַל עַל־אַרְיוֹף
דִּי מִנִּי מַלְכָא לְהוֹבְדָה לְחַכְיָמִי
בָּבֶל אֲזַל | וְכֵן אָמַר־לָהּ לְחַכְיָמִי
בָּבֶל אַל־תְּחוּבַד הַעֲלֵנִי קָדָם מַלְכָא
וּפְשָׂרָא לְמַלְכָא אַחוּא: ס
²⁵ אֲדִין אַרְיוֹף בְּהַתְּבַחְלָה הִנְעֵל
לְדְנִיָּאל קָדָם מַלְכָא וְכֵן אָמַר־לָהּ
דִּי־חֲשַׁפְחַת גִּבֹר מִן־בְּנֵי גְלוּתָא דִּי
יְהוּד דִּי פְשָׂרָא לְמַלְכָא יְהוּדַע:
²⁶ עֲנָה מַלְכָא וְאָמַר לְדְנִיָּאל דִּי שְׁמָהּ
בְּלִטְשָׁאצֵּר קִי־אִיתִיךָ קִי־אִיתִיךָ כָּחַל
לְהוֹדַעְתָּנִי חֲלָמָא דִּי־חֲזִית וּפְשָׂרָה:
²⁷ עֲנָה דְנִיָּאל קָדָם מַלְכָא וְאָמַר רְזָה
דִּי־מַלְכָא שְׂאֵל לָא חַכְיָמִין אֲשַׁפִּין
חֲרָטְמִין גְּזָרִין יְכַלִּין לְהַחְוִיָּה
לְמַלְכָא:
²⁸ בָּרַם אִיתִי אֱלֹהֵי בְשָׁמִיָּא גְּלָא רְזִין
וְהוֹדַע לְמַלְכָא נְבוּכַדְנֶצַּר מָה דִּי
לְהוּא בְּאַחֲרִית יוֹמִיָּא חֲלָמָה
וְחֲזוּי רֵאשֵׁף עַל־מִשְׁכַּבְךָ דְּנָה הוּא:
²⁹ קִי־אִנְתָּה קִי־אִנְתָּה מַלְכָא רַעִיוֹנָךְ
עַל־מִשְׁכַּבְךָ סִלְקוּ מָה דִּי לְהוּא
אַחֲרֵי דְנָה וְגְלָא רְזִיָּא הוֹדַעְךָ מַה־דִּי
לְהוּא:
³⁰ וְאָנָה לָא בְּחֻכְמָה דִּי־אִיתִי בִּי
מִן־כָּל־חֵיָּא רְזָא דְנָה גְּלִי לִי לְהֵן
עַל־דְּבַרְת דִּי פְשָׂרָא לְמַלְכָא יְהוּדַעוֹן
וְרַעִיוָנִי לְבָבְךָ תִּנְדַּע:
³¹ קִי־אִנְתָּה קִי־אִנְתָּה מַלְכָא חֲזָה חֲנוּיָהּ
וְאֵלֹו צִלָּם חַד שְׂגִיָּא צִלְמָא דִּכְּן רַב
וְזִינָה בְּתִיר קָאָם לְקַבְּלָךְ וְרוּחַ
דְּחִיל:
³² הוּא צִלְמָא רֵאשֵׁה דִי־דָחַב טַב בְּרוּחֵי
וּדְרַעוּחֵי דִּי כֶסֶף מְעוּחֵי וְיִרְכָתָהּ
דִּי נְחָשׁ:
³³ שְׁקוּחֵי דִּי פְרִזֵּל רִגְלוּחֵי מְנַחוּן
מְנַחוּן דִּי פְרִזֵּל מְנַחוּן וּמְנַחוּן
דִּי חֶסֶף:
³⁴ חֲזָה חֲנוּיָהּ עַד דִּי הִתְגַּזְרַת אֲבָן

דִּי־לֹא בִידוּן וּמַחַת לְצִלְמָא
עַל־רִגְלוֹהִי דִּי פִרְזָלָא וְחִסְפָּא
וְחִדְקַת הַמּוֹן:

³⁵ בְּאִדּוּן דְּקוּ בַּחֲדָה פִּרְזָלָא חִסְפָּא
נַחֲשָׂא בְּסִפָּא וְדַחֲבָא וַחֲוֹ כְּעוּר
מִן־אַדְרֵי־קִיט וְנִשָּׂא הַמּוֹן רִיחָא
וְכַל־אַתֵּר לֹא־הִשְׁתַּכַּח לְהוּן וְאַבְנָא |
דִּי־מַחַת לְצִלְמָא הָוֵת לְטוּר רַב
וּמְלֵת כָּל־אַרְעָא:

³⁶ דְּנָה חֲלָמָא וּפְשָׁרָה נְאֻמֵּר
קְדָם־מַלְכָּא:

³⁷ אֶנְתָּה קֶאֱנַת מַלְכָּא מְלִךְ מַלְכֵּיָא
דִּי אֱלֹהֵי שְׁמֵיָא מַלְכוּתָא חִסְנָא
וְתִקְפָּא וְיִקְרָא יְחִב־לָךְ:
³⁸ וּבְכַל־דִּי קֶאֱרָרִין דְּרִירִין בְּגִי־אַנְשָׂא
חִיּוֹת בְּרָא וְעוֹף־שְׁמֵיָא יְחִב בִּידָךְ
וְחִשְׁלִטָךְ בְּכַל־הוּן אֶנְתָּה קֶאֱנַת־הוּא
רֹאשָׁה דִּי רַחֲבָא:

³⁹ וּבִתְרָךְ תְּקוּם מַלְכוּ אַחֲרֵי אֶרְעָא
מִנָּךְ וּמַלְכוּ קֶתְלִיתֵיָא קֶתְלִיתֵיָא אַחֲרֵי
דִּי נַחֲשָׂא דִּי תִשְׁלֹט בְּכַל־אַרְעָא:

⁴⁰ וּמַלְכוּ קֶרְבִּיעֵיָה קֶרְבִּיעֵיָה תְּחוּא
תְּקִיפָה בְּפִרְזָלָא כָּל־קַבֵּל דִּי פִרְזָלָא
מְחַדֵּק וְחִשָּׁל כָּלָא וּכְפִרְזָלָא
דִּי־מִרְעַע כָּל־אַלִּין תִּדַּק וְתִרְעַ:

⁴¹ וְדִי־חֲזִיתָה רִגְלֵיָא וְאַצְבָּעֵתָא
קֶמְנָחוּן קֶמְנָחִין חִסְף דִּי־פִחָר קֶמְנָחוּן
קֶמְנָחִין פִּרְזֵל מַלְכוּ פְּלִיגָה תְּחוּה
וּמִן־נִצְבָּתָא דִּי פִרְזָלָא לְחֻוָּא־בֵּה
כָּל־קַבֵּל דִּי חֲזִיתָה פִּרְזָלָא מְעַרְב
בְּחִסְף טִינָא:

⁴² וְאַצְבָּעֵת רִגְלֵיָא קֶמְנָחוּן קֶמְנָחִין
פִּרְזֵל קֶמְנָחוּן קֶמְנָחִין חִסְף מִן־קֶצֶת
מַלְכוּתָא תְּחוּה תְּקִיפָה וּמִנָּה תְּחוּה
תְּבִירָה:

⁴³ דִּי קֶדִי חֲזִית פִּרְזָלָא מְעַרְב
בְּחִסְף טִינָא מְתַעַרְבִין לְהוּן בְּזַרְע
אַנְשָׂא וְלֹא־לְהוּן דְּבִקִּין דְּנָה
עַם־דְּנָה הָא־כְּדִי פִרְזָלָא לֹא מְתַעַרְב
עַם־חִסְפָּא:

⁴⁴ וּבִיּוֹמֵיָהוּן דִּי מַלְכֵּיָא אֲנוּן יְקִים
אֱלֹהֵי שְׁמֵיָא מַלְכוּ דִּי לְעִלְמִין לֹא
תִתְחַבֵּל וּמַלְכוּתָה לְעַם אַחֲרָן לֹא
תִשְׁתַּבֵּק תִּדַּק וְתִסִּיף כָּל־אַלִּין

מלכותא והיא תקום לעלמא:
⁴⁵ כל-קבל די-חזית די מטורא
אתגזרת אבן די-לא בידין וחדקת
פרזלא נחשא חספא כספא ודחבא
אלה רב חודע למלכא מה די
להוא אחרי דנה ונציב חלמא
ומהימן פשרה: ה
⁴⁶ באבין מלכא נבוכדנצר נפל
על-אנפוהי ולדניאל סגד ומנחה
וניחחין אמר לנסכה לה:
⁴⁷ ענה מלכא לדניאל ואמר מן-קשט
די אלחכון הוא אלה אלחין ומרא
מלכין וגלה רזין די יכלת למגלא
רזה דנה:
⁴⁸ אבין מלכא לדניאל רבי ומתנן
רבבן שגיאן יחב-לה וחשלה על
כל-מדינת בבל ורב-סגנין על
כל-חכימי בבל:
⁴⁹ ודניאל בעא מן-מלכא ומני על
עבדתא די מדינת בבל לשדרה
מישך ועבד נגו ודניאל בתרע
מלכא: ה